

Paistoi päivä taivahalla

Kirjoittanut Kyösti Kettunen

Hohti hanget helmikuussa,
paistoi päivä taivah alla,
eikä tuulikaan puhunut.
Yli järven hiihdin yksin
latu liukas suksen alla.
Vaikka kuljin kauemmaksi,
pitemmälle päästä tahdoin.

Minnekä lie ollut kulku,
sitä itse en tajunnut.
Niin kuin jonkun kiskomana
lykin taivaan rantaa kohti.
- kevät sai minut sekaisin.

Tuoksui hieno talven henki,
vaikka aurinko helotti.
Erehtyikö pieni lintu,
kun se päästi oudon virren,
kevätlaulunsa luritti.
Tuota kaikki kummasteli
kuullessansa helmikuussa
melodian maaliskuisen.
Minut myöskin tuo sekoitti.

Lykin siksi kai minäkin,
kevätään hulluttama,
yli järven yksinäni,
latu liukas suksen alla...